

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.924 van 29 december 2000
in de zaak A. 93.999/XII-2698.**

In zake : Herman DE COCK,
wonende te TIELRODE,
Burg. A. Heymanstraat 92

tegen :

de stad DENDERMONDE.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman DE COCK op 27 juli 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 30 december 1999 van de gemeenteraad van Dendermonde tot opheffing van het gemeenteraadsbesluit van 13 juli 1989 dat hem, tijdens de afwezigheid van de titularis, aanstelt tot tijdelijk stadssecretaris;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker vijf middelen aanvoert;

Overwegende dat een eerste middel schending van individuele rechten en van de rechtszekerheid aanvoert; dat wordt uiteengezet dat de beslissing van 13 juli 1989 "een nominatieve tijdelijke aanstelling zonder beperking van tijd (is) die rechten verleent aan de titularis en niet zomaar kan worden te niet gedaan";

Overwegende dat de gemeenteraad van Dendermonde op 13 juli 1989 heeft besloten dat verzoeker "tijdens de afwezigheid van de titularis aangesteld (wordt) tot tijdelijk stadssecretaris"; dat in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat de gemeenteraad verzoeker daarmee geen definitieve rechten heeft toegekend; dat een "tijdelijke aanstelling zonder beperking van tijd" of een "definitieve tijdelijke secretaris" door een interne contradictie aangetast lijkt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat een tweede middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert, in essentie

doordat het bestreden besluit steunt op niet relevante motieven;

Overwegende dat het doorslaggevend motief voor de bestreden beslissing lijkt te zijn dat de relatie tussen verzoeker en het college van burgemeester en schepenen gespannen is en de onderlinge verstandhouding verstoord; dat vooralsnog de realiteit hiervan lijkt te mogen worden aangenomen, evenals het feit dat dit van aard kan zijn de goede werking van de dienst in de weg te staan; dat het motief een beslissing als de bestredene lijkt te kunnen verantwoorden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat een derde middel onzorgvuldigheid aanklaagt doordat de gemeenteraadsleden hun inzagerecht alleen op 27 en 29 december 1999 konden uitoefenen, zonder dat vermeld werd waar zij zich daarvoor moesten aanmelden, en doordat het betrokken dossier zich niet samen met de meeste andere dossiers bij de burgerlijke stand bevond;

Overwegende dat geen enkel gemeenteraadslid zich erover beklagd heeft dat het in de uitoefening van zijn inzagerecht beknót is geworden en aldus onvoldoende geïnformeerd was om zich over de opheffing van de gemeenteraadsbeslissing van 13 juli 1989 uit te spreken; dat dit in deze fase van de procedure volstaat om het middel niet ernstig te bevinden;

Overwegende dat een vierde middel de rechten van de verdediging geschonden noemt doordat verzoeker niet de mogelijkheid heeft gekregen om zich tegen de beschuldiging van kwade trouw te verdedigen;

Overwegende dat, zoals bij de bespreking van het tweede middel gesteld, de bestreden beslissing

wezenlijk lijkt te steunen op de verstoorde verstandhouding tussen verzoeker en het college van burgemeester en schepenen; dat op het eerste gezicht verzoeker zijn standpunt daarover voldoende heeft kunnen uiteenzetten in zijn "verweerschriften" van 11 en 18 oktober 1999 en in een bij het dossier gevoegde brief van 29 december 1999 aan de fractieleiders in de gemeenteraad; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel doet gelden dat de bestreden beslissing als een verkapte tuchtstraf wordt ervaren en in feite een terugzetting in graad uitmaakt;

Overwegende dat uit de bespreking van het eerste en het tweede middel volgt, enerzijds, dat het opheffen besluit niet als de vaste benoeming in een welbepaalde graad kan worden beschouwd en, anderzijds, dat de bestreden beslissing essentieel is ingegeven door een gespannen en verstoorde verstandhouding; dat er geen sprake lijkt van een feitelijk terugzetten in graad, noch van echte tuchttreden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig december 2000, door :

de HH. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. LUST.